

Na temelju članka 88. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O UREDU ZA SUZBIJANJE KORUPCIJE I ORGANIZIRANOG KRIMINALITETA

Prolašavam Zakon o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta, kojega je Hrvatski sabor donio na sjednici 30. lipnja 2009. godine.

Klasa: 011-01/09-01/112

Urbroj: 71-05-03/1-09-2

Zagreb, 30. lipnja 2009.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Stjepan Mesić, v. r.

ZAKON

O UREDU ZA SUZBIJANJE KORUPCIJE I ORGANIZIRANOG KRIMINALITETA

I. UVODNE ODREDBE

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuju:

1. ustrojstvo, nadležnost i ovlasti Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (u daljnjem tekstu: Ured),
2. djelokrug i nadležnost sudova i postupanje u predmetima kaznenih djela određenih ovim Zakonom,
3. imenovanje Ravnatelja Ureda (u daljnjem tekstu: Ravnatelj) i zamjenika ravnatelja, raspoređivanje na rad državnih odvjetnika i njihovih zamjenika, uvjeti za primanje službenika i namještenika i osiguranje sredstava za rad Ureda,
4. osiguranje prisilnog oduzimanja sredstava, prihoda ili imovine ostvarene kaznenim djelom,
5. suradnja tijela državne vlasti i drugih tijela i osoba s Uredom,

6. međunarodna suradnja u kaznenom progonu i istraživanju kaznenih djela iz nadležnosti Ureda.

(2) Izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, za osobe u muškom rodu, uporabljeni su neutralno i odnose se na muške i ženske osobe (ravnatelj/ravnateljica, državni odvjetnik/državna odvjetnica; istražitelj/istražiteljica; savjetnik/savjetnica, sudac/sutkinja i dr.).

Članak 2.

(1) Ured je posebno državno odvjetništvo koje se ustanovljuje za područje Republike Hrvatske i ima sjedište u Zagrebu.

(2) Ako u ovom Zakonu nije što drukčije propisano, na ustrojstvo i djelatnost Ureda primjenjuju se odredbe Zakona o državnom odvjetništvu.

(3) Ured ima pečat koji sadrži sljedeći naziv: Republika Hrvatska – Državno odvjetništvo, Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta i grb Republike Hrvatske. Na zgradi u kojoj je smješten Ured, mora biti istaknut naziv: Republika Hrvatska, Državno odvjetništvo, Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta, grb i zastava Republike Hrvatske.

II. USTROJSTVO, NADLEŽNOST I OVLASTI UREDA, IMENOVANJE RAVNATELJA I NJEGOVIH ZAMJENIKA

1. Ustrojstvo Ureda

Članak 3.

(1) Radom Ureda upravlja Ravnatelj. Za Ravnatelja može se imenovati zamjenik Glavnoga državnog odvjetnika Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Glavni državni odvjetnik), odnosno županijski državni odvjetnik ili njegov zamjenik koji ispunjava uvjete za imenovanje za zamjenika Glavnoga državnog odvjetnika.

(2) Ravnatelja imenuje Glavni državni odvjetnik uz prethodno mišljenje ministra nadležnog za poslove pravosuđa, te mišljenje kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

(3) Mišljenje iz stavka 2. ovoga članka ministar nadležan za poslove pravosuđa daje u roku od trideset dana od dana primitka zahtjeva.

(4) Postupak za imenovanje Ravnatelja Glavni državni odvjetnik pokreće četiri mjeseca prije isteka razdoblja na koje je imenovan Ravnatelj.

(5) Kandidat za ravnatelja daje pisani pristanak za imenovanje na dužnost Ravnatelja kao i izjavu kojom pristaje na sigurnosne provjere.

(6) Uz zahtjev za davanje mišljenja Glavni državni odvjetnik dostavit će ministru nadležnom za poslove pravosuđa pisani pristanak kandidata za imenovanje na dužnost Ravnatelja.

(7) Sigurnosne provjere i provjere imovnog stanja Ravnatelja, na osnovi zahtjeva Glavnoga državnog odvjetnika mogu se obaviti prije imenovanja i tijekom razdoblja na koje je imenovan sukladno posebnim propisima.

Članak 4.

- (1) Ravnatelj se imenuje za vrijeme od četiri godine. Nakon isteka razdoblja na koje je imenovan Ravnatelj može biti ponovno imenovan na tu dužnost.
- (2) Ravnatelj se razrješuje dužnosti u slučajevima razrješenja od dužnosti državnog odvjetnika propisanim u Zakonu o državnom odvjetništvu.
- (3) Osim u slučajevima iz stavka 2. ovoga članka Ravnatelj će se razriješiti dužnosti ako ne pristane na sigurnosne provjere ili ometa njihovu provedbu.
- (4) U slučajevima iz stavka 2. ovoga članka, osim ako se ne odnose na razrješenje zbog stegovnih razloga i iz slučajeva iz stavka 3. ovoga članka, Ravnatelj zadržava dužnost zamjenika Glavnoga državnog odvjetnika, odnosno županijskoga državnog odvjetnika, ali ne može raditi u Uredu.
- (5) Ravnatelj ima prava i dužnosti kao državni odvjetnik.

Članak 5.

- (1) Poslove državnog odvjetništva u Uredu obavlja Ravnatelj i zamjenici ravnatelja. Broj zamjenika ravnatelja u Uredu određuje ministar nadležan za poslove pravosuđa na prijedlog Glavnoga državnog odvjetnika.
- (2) Zamjenik Ravnatelja ima u radu na predmetima i u postupku prava i dužnosti zamjenika državnog odvjetnika.

Članak 6.

Ravnatelj uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poslove pravosuđa donosi sistematizaciju radnih mjesta službenika i namještenika.

Članak 7.

Ravnatelja Ureda ocjenjuje Glavni državni odvjetnik, a zamjenike ravnatelja ocjenjuje Ravnatelj na način i pod uvjetima utvrđenim u Zakonu o državnom odvjetništvu.

Članak 8.

- (1) Za zamjenika ravnatelja u Ured može biti raspoređen državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika koji je poslije položenoga pravosudnog ispita proveo na radu najmanje osam godina kao sudac, državni odvjetnik, zamjenik državnog odvjetnika, odvjetnik ili kao policijski službenik na poslovima suzbijanja kriminaliteta te koji ima izražene sklonosti i sposobnosti za istraživanje najtežih i najsloženijih kaznenih djela.
- (2) Zamjenika ravnatelja raspoređuje se na način, pod uvjetima i po postupku u kojem se osigurava njegova stručnost, samostalnost i sposobnost za obnašanje državnoodvjetničke dužnosti na poslovima Ureda.
- (3) Stručno znanje i sposobnost za obnašanje državnoodvjetničke dužnosti za rad u Uredu utvrđuje se na osnovi mišljenja o radu kandidata kojeg daje državni odvjetnik, procjene njegovog rada na složenim predmetima, njegovoj uspješnosti u predistražnom postupku i tijekom kaznenog postupka te na osnovi ocjene o obnašanju državnoodvjetničke dužnosti.

Članak 9.

(1) Slobodno mjesto zamjenika ravnatelja oglašava se na način dostupan državnim odvjetnicima i zamjenicima. Kandidati se mogu javiti na oglas u roku od trideset dana od dana objave.

(2) Zamjenika ravnatelja raspoređuje na rad u Ured Glavni državni odvjetnik na prijedlog Ravnatelja iz reda državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika na vrijeme od četiri godine, nakon isteka tog razdoblja zamjenik ravnatelja može biti ponovno raspoređen na rad u Ured. U odluci o raspoređivanju Glavni državni odvjetnik će cijeniti podatke iz članka 7. stavka 3. ovoga Zakona, a osobito podatke o obnašanju državnoodvjetničke dužnosti kandidata.

(3) Ako Ravnatelj ne bude ponovno imenovan ili zamjenik ravnatelja ne bude ponovno raspoređen na rad u Ured nastavlja raditi kao zamjenik državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u kojem je radio prije dolaska u Ured.

(4) U postupku raspoređivanja zamjenika ravnatelja na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 3. stavka 4. do 7. ovoga Zakona.

Članak 10.

(1) Na razrješenje zamjenika ravnatelja primjenjuju se odredbe Zakona o državnom odvjetništvu. Zamjenik ravnatelja prestaje s radom u Uredu i iz razloga navedenih u članku 4. stavku 3. ovoga Zakona.

(2) Osim razloga navedenih u stavku 1. ovoga članka Glavni državni odvjetnik može na prijedlog Ravnatelja razriješiti zamjenika ravnatelja koji nema izražene sklonosti i sposobnosti za istraživanje najtežih i najsloženijih kaznenih djela korupcije i organiziranog kriminala.

(3) Ravnatelj može podnijeti prijedlog iz stavka 2. ovoga članka ako se pregledom rada zamjenika ravnatelja utvrdi da nema izražene sklonosti i sposobnosti za istraživanje kaznenih djela korupcije i organiziranog kriminala. Na zahtjev Ravnatelja taj pregled obavlja Državno odvjetništvo Republike Hrvatske.

(4) Ravnatelj može uz suglasnost ministra nadležnog za poslove pravosuđa, a zamjenik uz suglasnost Ravnatelja prestati s radom u Uredu na vlastiti zahtjev.

(5) Odluku o prestanku rada zamjenika ravnatelja iz razloga navedenog u stavku 2. ovoga članka te o prestanku rada Ravnatelja i zamjenika ravnatelja iz razloga navedenog u stavku 4. ovoga članka donosi Glavni državni odvjetnik.

(6) Ravnatelj ili zamjenik ravnatelja koji prestane s radom u Uredu pod uvjetima iz stavka 2. i 4. ovoga članka nastavlja rad kao zamjenik u državnom odvjetništvu u kojem je radio prije imenovanja, odnosno raspoređivanja u Ured.

Članak 11.

(1) Iznimno, ako za to postoje osobito važni razlozi, Glavni državni odvjetnik može na prijedlog Ravnatelja na rad u Ured uputiti državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika za rad u određenom predmetu ili na određeno vrijeme.

(2) U postupku upućivanja na rad u Ured na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 3. stavka 5. do 7. ovoga Zakona.

(3) Upućivanje na rad u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka traje najdulje godinu dana.

Članak 12.

(1) U postupku prijama viši savjetnici, savjetnici i stručni suradnici daju izjavu o imovini koju posjeduju ili njome raspolažu i izjavu kojom pristaju na sigurnosne provjere.

(2) Stručni suradnici u Uredu pomažu Ravnatelju ili zamjeniku u radu u predmetima u kojima su potrebna posebna znanja, a mogu i samostalno obavljati poslove kad je to određeno zakonom ili drugim propisom.

(3) U postupku prijama ostali službenici i namještenici daju izjavu o imovini koju posjeduju ili njome raspolažu i izjavu kojom pristaju na sigurnosne provjere.

Članak 13.

Ured u svom sastavu ima:

1. odjel za istraživanje i dokumentaciju,
2. odjel za sprječavanje pojava korupcije i za odnose s javnošću,
3. odjel državnih odvjetnika koji nastupaju kao tužitelji (u daljnjem tekstu: odjel tužitelja),
4. odjel za međunarodnu suradnju i zajedničke istrage.
5. tajništvo,
6. prateće službe.

Članak 14.

(1) Odjel za istraživanje i dokumentaciju:

1. sustavno prikuplja podatke o pojavama korupcije i organiziranog kriminaliteta,
2. ustrojava i vodi bazu podataka koji mogu služiti kao izvor saznanja u postupku za kaznena djela iz članka 21. ovoga Zakona,
3. potiče i usmjerava suradnju između državnih tijela u cilju otkrivanja pojava korupcije i organiziranog kriminaliteta,
4. obavlja i druge poslove prema godišnjem rasporedu poslova u Uredu.

(2) Ministar nadležan za poslove pravosuđa donijet će posebna pravila o vođenju baze podataka u skladu s propisima za zaštitu tajnosti podataka i zaštiti osobnih podataka.

(3) Poslove Odjela za istraživanje i dokumentaciju obavljaju savjetnici i stručni suradnici pod nadzorom zamjenika ravnatelja koji je godišnjim rasporedom poslova zadužen za rukovođenje odjelom.

Članak 15.

(1) Odjel za sprječavanje pojava korupcije i za odnose s javnošću:

1. upoznaje javnost o opasnosti i štetnosti korupcije te o metodama i sredstvima njihovoga sprječavanja,
2. na temelju ovlasti i upute Ravnatelja Ureda izvješćuje javnost o radu Ureda,

3. sastavlja izvješća i izrađuje raščlambe o pojavnim oblicima i uzrocima korupcije u javnom i privatnom sektoru, a može davati Ravnatelju Ureda i poticaje za donošenje novih ili izmjene važećih propisa,

4. obavlja i druge poslove prema godišnjem rasporedu poslova u Uredu.

(2) Poslove Odjela za sprječavanje pojava korupcije i za odnose s javnošću obavljaju savjetnici i stručni suradnici pod nadzorom zamjenika ravnatelja koji je godišnjim rasporedom poslova raspoređen za upravljanje odjelom.

Članak 16.

(1) Odjel tužitelja obavlja poslove državnoga odvjetnika prema Zakonu o kaznenom postupku (»Narodne novine«, br. 152/08.) i drugim propisima, a posebno:

1. usmjerava rad policije i drugih tijela u otkrivanju kaznenih djela iz članka 21. ovoga Zakona i zahtijeva prikupljanje podataka o tim djelima,

2. predlaže primjenu mjera osiguranja prisilnog oduzimanja sredstava, prihoda i imovine ostvarene kaznenim djelom predviđene ovim Zakonom i drugim propisima,

3. obavlja druge poslove prema rasporedu poslova u Uredu.

(2) Ako je to potrebno zbog velikog broja predmeta mogu se u Odjelu tužitelja osnovati odsjeci za postupanje pred županijskim sudovima u Osijeku, Rijeci i Splitu.

(3) Poslove u Odjelu tužitelja obavljaju zamjenici ravnatelja, savjetnici i stručni suradnici pod nadzorom zamjenika koji je godišnjim rasporedom poslova raspoređen za upravljanje odjelom.

Članak 17.

(1) Odjel za međunarodnu suradnju i zajedničke istrage:

1. u skladu s međunarodnim ugovorima surađuje s nadležnim tijelima drugih država i međunarodnih organizacija,

2. određuje članove u zajednička istražna tijela koja se na temelju međunarodnog ugovora ili na temelju ugovorka za pojedinačni slučaj osnivaju radi istrage, kaznenog progona ili zastupanja optužbe pred sudom za kaznena djela iz članka 21. ovoga Zakona, u Republici Hrvatskoj, ili jednoj ili više drugih država.

(2) U zajedničkim istragama na području Republike Hrvatske Odjel za međunarodnu suradnju i zajedničke istrage nadzire primjenu domaćih propisa te poštivanje suvereniteta Republike Hrvatske. O uočenim nedostacima ili spornim pitanjima koja se ne mogu razriješiti savjetovanjem s nadležnim tijelom druge države ili njegovim predstavnicima, obavješćuje bez odgode Ravnatelja koji će po potrebi zatražiti mišljenje ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa i ministarstva nadležnog za vanjske poslove.

(3) Za potrebe zajedničke istrage Odjel za međunarodnu suradnju i zajedničke istrage:

1. prima zahtjeve druge države za poduzimanje posebnih dokaznih radnji kaznenih djela sukladno članku 332. Zakona o kaznenom postupku i poduzima potrebne radnje pred nadležnim sudovima,

2. u slučaju osobito hitnih radnji, koje su nadležna tijela drugih država prema posebnom sporazumu ovlaštena samostalno poduzimati na području Republike Hrvatske, nadzire poduzimanje, pazeći da nadležno tijelo druge države pri tome ne naruši nepovredivost doma ili pravo na osobnu slobodu i dostojanstvo osobe. Nakon provođenja tih radnji podnosi završno izvješće Ravnatelju koji može zatražiti nazočnost ovlaštene strane službene osobe prilikom podnošenja izvješća,

3. prima zahtjeve nadležnih tijela druge države za pružanje pravne pomoći u postupcima za kaznena djela iz članka 21. ovoga Zakona. O primanju i postupanju po zahtjevu, odjel će obavijestiti Državno odvjetništvo Republike Hrvatske.

Članak 18.

Tajništvo obavlja kadrovske i druge poslove prema godišnjem rasporedu poslova u Uredu.

Članak 19.

(1) Osiguranje prostorija Ureda, osoba, objekata i radnji koje poduzima Ured, obavljaju tjelesnom i tehničkom zaštitom službenici pravosudne policije raspoređeni na rad u Ured.

(2) Tjelesna zaštita je neposredno čuvanje i osiguravanje osoba i imovine izravnim poduzimanjem mjera sigurnosti i sredstava prisile.

(3) Tehnička zaštita osoba i imovine ostvaruje se tehničkim sredstvima i napravama čiju vrstu, namjenu i kakvoću određuje ministar nadležan za pravosuđe.

Članak 20.

(1) Službenike pravosudne policije premješta na rad u Ured ministar nadležan za poslove pravosuđa. Prije raspoređivanja na rad u Ured službenici pravosudne policije daju izjavu o imovini koju posjeduju ili njome raspolaže i izjavu kojom pristaju na sigurnosne provjere.

(2) Za vrijeme rada u Uredu službenici pravosudne policije postupaju prema nalogima i uputi Ravnatelja i ne mogu bez njegova prethodnog odobrenja obavljati druge poslove.

2. Nadležnost Ureda

Članak 21.

(1) Ured obavlja poslove državnog odvjetništva u predmetima kaznenih djela:

1. zlouporabe u postupku stečaja iz članka 283. stavka 2. i 3. Kaznenog zakona (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98., 50/00., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03., 105/04. i 71/06.), (u daljnjem tekstu: KZ), nelojalne konkurencije u vanjskotrgovinskom poslovanju iz članka 289. stavka 2. KZ, zlouporabe obavljanja dužnosti državne vlasti iz članka 338. KZ, protuzakonitog posredovanja iz članka 343. KZ, primanja mita iz članka 347. KZ, primanja mita u gospodarskom poslovanju iz članka 294.a KZ, davanja mita iz članka 348. KZ i davanja mita u gospodarskom poslovanju iz članka 294.b KZ,

2. zlouporabe položaja i ovlasti iz članka 337. KZ, ako je ta djela počinila službena osoba označena u članku 89. stavku 3. KZ,

3. protupravnog oduzimanja slobode iz članka 124. stavka 3. KZ, otmice iz članka 125. stavka 2. KZ, prisile iz članka 128. stavka 2. KZ, trgovanja ljudima i ropstva iz članka 175. stavka 3. KZ, protuzakonitog prebacivanja osoba preko državne granice iz članka

177. stavka 3. KZ, razbojništva iz članka 218. stavka 2. KZ, iznude iz članka 234. stavka 2. KZ, ucjene iz članka 235. stavka 2. KZ, prikrivanja protuzakonito dobivenog novca iz članka 279. stavka 3. KZ i protupravne naplate iz članka 330. stavka 4. i 5. KZ, ako su ta kaznena djela počinjena u sastavu grupe (članak 89. stavak 22. KZ) ili zločinačke organizacije,

4. zlouporabe opojnih droga iz članka 173. stavka 3. KZ,

5. udruživanja za počinjenje kaznenih djela iz članka 333. KZ, uključujući pri tome sva kaznena djela koja je počinila ta grupa ili zločinačka organizacija, osim za kaznena djela protiv Republike Hrvatske i oružanih snaga,

6. počinjenih u vezi s djelovanjem grupe ili zločinačke organizacije za koja je propisana kazna zatvora u trajanju duljem od tri godine, a kazneno djelo je počinjeno na području dviju ili više država ili je značajan dio njegovog pripremanja ili planiranja izvršen u drugoj državi.

(2) Ured je nadležan i za vođenje kaznenog postupka protiv organizatora grupe ili zločinačke organizacije za počinjenje kaznenih djela podvođenja iz članka 195. stavka 2. KZ, nedozvoljene trgovine zlatom iz članka 290. stavka 2. KZ i izbjegavanja carinskog nadzora iz članka 298. stavka 2. i 3. KZ.

(3) Ured je nadležan i za kaznena djela prikrivanja protuzakonito dobivenog novca iz članka 279. stavka 1. i 2. KZ, sprječavanja dokazivanja iz članka 304. stavka 1. i 2. KZ, prisile prema pravosudnom dužnosniku iz članka 309. KZ, sprječavanja službene osobe u obavljanju službene dužnosti iz članka 317. KZ, napada na službenu osobu iz članka 318. KZ te kazneno djelo otkrivanja identiteta zaštićenog svjedoka iz članka 305.a KZ, ako su ova djela počinjena u vezi s počinjenjem kaznenih djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka.

Članak 22.

Na obrazloženi prijedlog Ravnatelja Glavni državni odvjetnik može odrediti da u predmetima za kaznena djela iz članka 337. stavak 1. i 2. KZ u prethodnom postupku do podizanja optužnice postupa mjesno nadležno općinsko državno odvjetništvo, ako je očito da će se tako lakše provesti postupak ili ako postoje drugi važni razlozi.

Članak 23.

Sva tijela državne vlasti i sve pravne osobe koje u svojem djelokrugu ili u obavljanju svoje djelatnosti saznaju za okolnosti i podatke koji upućuju na neko kazneno djelo iz članka 21. ovoga Zakona, posebice za one koje kroz način planiranja i pripremanja kaznenog djela, način počinjenja, postupanje s ostvarenim financijskim sredstvima, sudjelovanje u poslovnom prometu, konspirativno ponašanje počinitelja, povezanost s inozemstvom, korupciju ili pokušaje korupcije i druga slična ponašanja (naznake organiziranog kriminaliteta) ukazuju na djelovanje udruženja od najmanje tri osobe koje su se udružile radi činjenja kaznenih djela, dužne su o tim okolnostima podnijeti kaznenu prijavu ili obavijestiti Ured.

Članak 24.

(1) Ako se uz osnove sumnje da je počinjeno kazneno djelo za koje se progon poduzima po službenoj dužnosti, pojave naznake organiziranog kriminaliteta ili korupcije, policija će odmah o tome izvijestiti nadležno državno odvjetništvo i u dogovoru s tim državnim odvjetništvom poduzeti bez odgode potrebne radnje i o tome izvijestiti Ured.

(2) Nakon primitka obavijesti iz stavka 1. ovoga članka, Ured može, ako ocijeni da je počinjeno kazneno djelo iz njegove nadležnosti, preuzeti rad u predmetu. O tome izvješćuje policiju i državno odvjetništvo koje je do tada postupalo u predmetu.

(3) Glavni državni odvjetnik može naputkom odrediti da se u državnim odvjetništvima koja imaju u radu veći broj predmeta iz stavka 1. ovoga članka, odredi zamjenik koji će policiji davati upute i za poduzimanje potrebnih radnji i mjera, te po potrebi provoditi druge izvide.

(4) Ako državno odvjetništvo iz stavka 1. ovoga članka smatra da ne postoje naznake organiziranog kriminaliteta ili korupcije o tome izvješćuje Ured. Ured može zatražiti da Glavni državni odvjetnik da naputak iz članka 54. stavka 3. Zakona o državnom odvjetništvu.

(5) Po dovršetku izvida, državno odvjetništvo iz stavka 1. ovoga članka ustupa predmet Uredu, ako smatra da je počinjeno kazneno djelo iz njegove nadležnosti ili izvješćuje Ured da će nastaviti postupak.

Članak 25.

(1) Ako postoje osnove sumnje da je počinjeno kazneno djelo iz članka 21. ovoga Zakona i naznake organiziranog kriminaliteta, Ured i policija poduzet će sve što je potrebno da bi se prodrlo u središte zločinačke organizacije, razotkrili njezini članovi i organizatori te prikupili svi podaci i dokazi potrebni za kazneni postupak. S tim ciljem: policija bez odgode izvješćuje Ured o započinjanju i provođenju izvida, za kaznena djela iz članka 21. ovoga Zakona za koja su same saznale, a Ured se uključuje bez odgode po svojoj prosudbi, u izvršavanje svojih ovlasti pokretanja i usmjeravanja izvida kaznenih djela (članak 38. stavak 2. točka 1. i 2. ZKP). Ured osobito vodi računa o hitnim izvidima i dokaznim radnjama te mjerama privremenog osiguranja oduzimanja imovinske koristi. O poduzimanju tih mjera savjetuje se s policijom i Ministarstvom financija.

(2) Glavni ravnatelj policije Ministarstva unutarnjih poslova organizira središnje prikupljanje, pohranu i obradu svih obavijesti koje su važne za pokretanje i vođenje kaznenog postupka za kaznena djela iz članka 21. ovoga Zakona, a posebice one koje se odnose na identitet, prirodu, sastav, ustroj, lokaciju i aktivnosti grupe ili zločinačke organizacije; veze s drugim grupama ili zločinačkim organizacijama te kaznena djela koja je počinila grupa ili zločinačka organizacija te njezin član ili pripadnik. Središnja evidencija tih obavijesti dostupna je zaštićenom računalnom mrežom Uredu u realnom vremenu.

Članak 26.

Ako izvidi policije ili državnog odvjetništva pokažu da postoje naznake organiziranog kriminaliteta kod kaznenih djela prijevara, uključujući gospodarsku prijevaru i prijevaru osiguranja, kaznenih djela kojima se povređuju prava intelektualnog vlasništva, kaznenih djela prikrivanja protuzakonito dobivenog novca, zlouporabe u postupku stečaja, utaje poreza ili drugih davanja, zlouporaba ovlasti u gospodarskom poslovanju, nedozvoljene trgovine, izbjegavanja carinskog nadzora i drugih kaznenih djela koja su počinjena s ciljem pribavljanja veće imovinske koristi, Ured će od nadležnih upravnih organizacija Ministarstva financija (Porezne uprave, Financijske policije, Carinske uprave, Financijskog inspektorata, Ureda za sprječavanje pranja novca) zatražiti kontrolu poslovanja pravne i fizičke osobe i privremeno oduzimanje novca, vrijednosnih papira, predmeta i dokumentacije koji mogu poslužiti kao dokaz, te zatražiti obavijesti o prikupljenim, obrađenim i pohranjenim podacima u vezi s neobičnim i sumnjivim novčanim transakcijama. U svom zahtjevu Ured može pobliže označiti potreban sadržaj

tražene mjere ili radnje te zahtijevati da ga se o njoj izvijesti, kako bi im mogao biti nazočan Ravnatelj ili zamjenik ravnatelja. Nepostupanje po zahtjevu ili dulje neizvršavanje zahtjeva predstavlja težu povredu službene ili radne dužnosti.

Članak 27.

(1) Ako postoji sumnja na pranje novca, Ured za sprječavanje pranja novca će:

1. obavijestiti Ured o sredstvu, prihodu ili imovini za koju je na bilo koji način saznao, ako je vjerojatno da je stečena počinjenjem kaznenih djela navedenih u članku 21. ovoga Zakona,

2. od obveznika provedbe mjera sprječavanja pranja novca zatražiti sve podatke o transakcijama i strankama kojima obveznici raspolažu i u roku od tri dana dostaviti te podatke Uredu.

(2) Na zahtjev Ureda, Ured za sprječavanje pranja novca dužan je dati sve raspoložive podatke o transakcijama osumnjičenika za koje postoji sumnja da se radi o pranju novca, kao i izvršiti potrebne provjere s ciljem utvrđivanja postojanja takvih transakcija.

(3) Državni inspektori, ovlašteni za privremeno oduzimanje ili zadržavanje sumnjivih predmeta, sredstava ili imovine, uz obavijest Uredu dostavljaju zapisnik o poduzetoj radnji i prijepis odluke o oduzimanju ili zadržavanju.

Članak 28.

(1) Nadležni sudac izvršenja (članak 43. Zakona o izvršavanju kazne zatvora) dostavlja Uredu sva rješenja u postupku izvršavanja kazne zatvora osuđenika za kaznena djela iz članka 21. ovoga Zakona.

(2) Po primitku rješenja o upućivanju na izdržavanje kazne zatvora, Ured može Zatvoru u Zagrebu – Odjelu za psihosocijalnu dijagnostiku i Središnjem uredu Uprave za zatvorski sustav, dostaviti mišljenje o povezanosti osuđenika s drugim članovima zločinačke organizacije, koje se koristi za izradu pojedinačnog programa izvršavanja kazne zatvora i za donošenje odluke o kaznionici ili zatvoru gdje će se kazna izvršavati.

(3) Upravitelj kaznionice ili zatvora obavješćuje bez odgode Ured o svim važnim podacima o osuđeniku za kazneno djelo iz članka 21. ovoga Zakona za koje je saznao tijekom izdržavanja kazne zatvora.

III. DJELOKRUG I NADLEŽNOST SUDOVA I POSTUPANJE U PREDMETIMA KAZNENIH DJELA ODREĐENIH OVIM ZAKONOM

Članak 29.

(1) U postupku za kaznena djela iz članka 21. ovoga Zakona primjenjuje se Zakon o kaznenom postupku i drugi opći propisi kaznenog postupka osim ako ovim Zakonom nije što drukčije propisano.

(2) U postupku za kaznena djela iz članka 21. ovoga Zakona ne primjenjuju se odredbe o skraćenom postupku i izdavanju kaznenog naloga.

Članak 30.

(1) Tijela koja sudjeluju u postupku za djela iz članka 21. ovoga Zakona dužna su postupati hitno ali na način koji ne umanjuje njihovu sposobnost da s jednakom pažnjom istražuju činjenice koje idu u korist ili na štetu okrivljenika.

(2) Bez odobrenja Ravnatelja ne smiju se objaviti podaci o kaznenom progonu u predmetima iz članka 21. ovoga Zakona. Neovlašteno objavljivanje ovih podataka je kazneno djelo odavanja službene tajne iz članka 351. KZ.

Članak 31.

(1) Za predmete kaznenih djela iz članka 21. ovoga Zakona u kojima je tužitelj Ured stvarno i mjesno su nadležni županijski sudovi u Osijeku, Rijeci, Splitu i Zagrebu, osim ako ovim Zakonom nije propisano drugačije.

(2) Županijski sud u Osijeku nadležan je i za područja županijskih sudova u Požegi, Slavonskom Brodu, Virovitici i Vukovaru. Županijski sud u Rijeci nadležan je i za područja županijskih sudova u Gospiću i Puli. Županijski sud u Splitu nadležan je i za područja županijskih sudova u Dubrovniku, Šibeniku i Zadru. Županijski sud u Zagrebu nadležan je i za područja županijskih sudova u Bjelovaru, Čakovcu, Koprivnici, Karlovcu, Sisku, Varaždinu, Velikoj Gorici i Zlataru.

(3) Sud iz stavka 1. ovoga članka nadležan je za suđenje u slučaju sudioništva u kaznenom djelu iz članka 21. ovoga Zakona, kao i u slučaju stjecaja s drugim kaznenim djelom.

(4) Ako je više osoba optuženo za više kaznenih djela iz članka 21. ovoga Zakona i drugih kaznenih djela, a između počinitelja kaznenih djela postoji međusobna veza, provest će se jedinstveni postupak pred sudom iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 32.

(1) U Županijskim sudovima u Osijeku, Rijeci, Splitu i Zagrebu kao i u Općinskim sudovima u Osijeku, Rijeci i Splitu te Općinskom kaznenom sudu u Zagrebu ustrojavaju se posebni odjeli za predmete kaznenih djela iz članka 21. ovoga Zakona. Odjeli se sastoje od sudaca koji imaju iskustvo na radu u složenijim predmetima.

(2) Suce u odjele iz stavka 1. ovoga članka postavlja godišnjim rasporedom predsjednik suda nakon pribavljenog mišljenja sudačkog vijeća.

(3) U postupku raspoređivanja sudaca na rad te prestanka rada sudaca smisleno se primjenjuju odredbe članka 3. stavaka 5. i 7. ovoga Zakona.

Članak 33.

Na obrazloženi prijedlog predsjednika županijskog suda iz članka 31. stavka 1. ovoga Zakona ili ravnatelja Ureda, Vrhovni sud Republike Hrvatske može odrediti da se suđenje održi pred drugim županijskim sudom ili pred jednim od općinskih sudova iz članka 32. stavka 1. ovoga Zakona, ako je očito da će se tako lakše provesti postupak ili ako postoje drugi važni razlozi.

Članak 34.

(1) Vijeća suda koja sude u predmetima iz članka 21. ovoga Zakona sastavljena su od troje sudaca.

(2) Suce u vijeća iz stavka 1. ovoga članka županijskog suda kojemu je predmet dodijeljen na rad odlukom Vrhovnog suda, u smislu odredbe članka 33. ovoga Zakona, određuje predsjednik toga suda iz reda sudaca koji imaju iskustvo na radu u složenijim predmetima.

(3) Optužbu pred sudovima kojima je predmet dodijeljen u rad odlukom Vrhovnog suda u smislu odredbe članka 33. ovoga Zakona, zastupa Ured ili državno odvjetništvo koje odredi Glavni državni odvjetnik, na prijedlog Ravnatelja Ureda.

Članak 35.

(1) Sveukupni rok trajanja istražnog zatvora do podizanja optužnice, ako je istraga produljena (članak 230. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku) može iznositi dvanaest mjeseci.

(2) Ako je u istrazi istražni zatvor produljen prema odredbi stavka 1. ovoga članka, sveukupni rok trajanja istražnog zatvora iz članka 130. stavka 2. Zakona o kaznenom postupku produžuje se za šest mjeseci.

Članak 36.

(1) Glavni državni odvjetnik može od suda iz članka 31. stavka 1. ovoga Zakona zahtijevati donošenje rješenja o ispitivanju kao svjedoka osobe koja je postala pripadnik zločinačke organizacije:

1. protiv koje je podnesena kaznena prijava ili se vodi kazneni postupak za kazneno djelo iz članka 21. ovoga Zakona počinjeno u okvirima zločinačke organizacije i ako postoje okolnosti na temelju kojih se prema kaznenom zakonu pripadnik zločinačke organizacije može osloboditi kazne ili olakotne okolnosti na temelju kojih se kazna može ublažiti,

2. ako je iskaz te osobe razmjeran težini počinjenoga kaznenog djela i važnosti iskaza te osobe za otkrivanje i dokazivanje kaznenih djela počinjenih u okvirima zločinačke organizacije ili njihovih počinitelja, odnosno za otkrivanje i sprječavanje kaznenih djela zločinačke organizacije.

(2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka Glavni državni odvjetnik može podnijeti na obrazloženi prijedlog Ravnatelja do zakazivanja glavne rasprave u kaznenom predmetu protiv pripadnika zločinačke organizacije iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 37.

(1) Na obrazloženi prijedlog Ravnatelja Glavni državni odvjetnik može sudu iz članka 31. stavka 1. ovoga Zakona, uz zahtjev za donošenje rješenja o ispitivanju kao svjedoka osobe koja je kao pripadnik zločinačke organizacije pravomoćno osuđena, podnijeti i zahtjev za ublažavanje kazne, ako je njezin iskaz važan za otkrivanje i dokazivanje kaznenih djela počinjenih u okvirima zločinačke organizacije ili počinitelja tih kaznenih djela, odnosno za otkrivanje i sprječavanje činjenja kaznenih djela od strane pripadnika zločinačke organizacije.

(2) Uz zahtjev se prilaže izjava iz članka 38. stavka 2. i 3. ovoga Zakona. Tu izjavu osuđena osoba daje pred nadležnim sucem izvršenja u nazočnosti branitelja.

(3) Umjesto zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, Glavni državni odvjetnik može nadležnom tijelu za uvjetni otpust kažnjenika predložiti donošenje odluke o uvjetnom

otpustu i prije isteka roka iz članka 158. Zakona o izvršavanju kazne zatvora (»Narodne novine«, br. 128/99., 55/00., 59/00., 129/00., 59/01., 67/01., 11/02., 76/07. i 27/08.).

Članak 38.

(1) Prije podnošenja zahtjeva Ravnatelj će upozoriti osobu iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona prema odredbi članka 288. stavka 3. Zakona o kaznenom postupku.

(2) Nakon što se osoba iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona izjasni da će u odnosu na kaznena djela iz članka 21. stavka 1. ovoga Zakona odgovarati kao svjedok i na pitanja iako je vjerojatno da time izlaže sebe ili blisku osobu teškoj sramoti, znatnoj materijalnoj šteti ili kaznenom progonu, Ravnatelj će pribaviti pisanu izjavu kojom se ta osoba obvezuje:

1. da će kao svjedok u kaznenom postupku iskazivati istinu i da neće ništa što mu je poznato o kaznenom djelu iz članka 21. stavka 1. ovoga Zakona i njegovu počinitelju prešutjeti,

2. da će kao svjedok u kaznenom postupku iskazivati istinu i da neće ništa što mu je poznato o drugom kaznenom djelu iz članka 21. stavka 1. ovoga Zakona i njegovu počinitelju prešutjeti,

3. da će kao svjedok u kaznenom postupku iskazivati istinu i da ništa što mu je poznato o pribavljenoj imovinskoj ili drugoj koristi ili prihodu, predmetima, pribavljenoj imovini ili drugoj okolnosti u svezi s kaznenim djelima iz članka 21. stavka 1. ovoga Zakona neće prešutjeti i

4. da joj ništa drugo osim onoga što će iskazati kao svjedok nije poznato u svezi s bilo kojim drugim okolnostima iz stavka 2. točke 1. – 3. ovoga članka.

(3) Upozorenje, izjašnjenje i izjava iz stavka 1. i 2. ovoga članka unijet će se u zapisnik koji se prilaže uz prijedlog Ravnatelja iz članka 36. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 39.

Ne može se ispitati kao svjedok (pojedinačni) počinitelj za kojega postoje okolnosti iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona koji je:

1. počinio jedno ili više kaznenih djela ubojstva iz članka 90. KZ, teškog ubojstva iz članka 91. KZ, međunarodnog terorizma iz članka 169. stavka 2. KZ, ugrožavanja sigurnosti osoba pod međunarodnom zaštitom iz članka 170. stavka 2. KZ, uzimanja talaca iz članka 171. stavka 2. KZ, otmica zrakoplova ili broda iz članka 179. stavka 2. KZ, morskog i zračnog razbojništva iz članka 180. stavka 2. KZ, silovanja iz članka 188. KZ stavka 2., 3. i 4. KZ, spolnog odnošaja s nemoćnom osobom iz članka 189. stavka 2., 3. i 4. KZ i spolnog odnošaja s djetetom iz članka 192. KZ,

2. organizator zločinačke organizacije,

3. poticatelj na počinjenje kaznenog djela iz članka 21. ovoga Zakona u cilju da protiv potaknute osobe bude pokrenut postupak za to djelo.

Članak 40.

(1) Zahtjev za donošenje rješenja o ispitivanju osobe iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona kao svjedoka Glavni državni odvjetnik podnosi sudu iz članka 31. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Vijeće nadležnoga suda odlučit će o zahtjevu Glavnoga državnog odvjetnika najkasnije u roku od osam dana.

(3) Vijeće odlučuje o zahtjevu na temelju isprava i drugih pisanih dokaza. Prema potrebi, na sjednicu će pozvati Glavnoga državnog odvjetnika te osobu iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona i njezinog branitelja ako ga ima. Glavni državni odvjetnik može ovlastiti Ravnatelja da prisustvuje toj sjednici. Sjednica se održava uz isključenje javnosti.

(4) Svoju odluku može vijeće uvjetovati mogućnošću da Republika Hrvatska nadoknadi štetu osobama kojima je osoba iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona prouzročila svojim kaznenim djelima kao pripadnik zločinačke organizacije.

Članak 41.

(1) Vijeće će odbiti zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona ako:

1. je podnesen nakon zakazivanja glavne rasprave (članak 36. stavak 2.),

2. iskaz svjedoka iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona nije u interesu otkrivanja i kaznenog progona drugih pripadnika zločinačke organizacije.

(2) Vijeće može odbiti zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika ako nije vjerojatno da će svjedok iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona dati svoj potpuni i okolnosni iskaz u kaznenom postupku ili je vjerojatno da će uskratiti obavijesti važne za otkrivanje ili sprječavanje drugih kaznenih djela i članova zločinačke organizacije, odnosno razjašnjenje okolnosti pod kojima su ona počinjena.

(3) Protiv rješenja vijeća Glavni državni odvjetnik može podnijeti žalbu u roku od 48 sati. Vrhovni sud Republike Hrvatske će o žalbi odlučiti u roku od 3 dana.

Članak 42.

Rješenjem kojim prihvaća zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika vijeće će:

1. dopustiti da se osoba označena u zahtjevu ispita kao svjedok u kaznenom postupku (krunski svjedok),

2. odrediti da se iz sudskih spisa izdvoje zapisnici i službene bilješke te osobe o njezinim ranijim iskazima koje je dala kao osumnjičenik ili okrivljenik ako takvi postoje. Ti se iskazi kao i drugi dokazi za koje se iz njih saznalo ne mogu upotrijebiti kao dokaz u kaznenom postupku.

Članak 43.

(1) Vijeće odlučuje o oba zahtjeva iz članka 37. ovoga Zakona jednim rješenjem.

(2) Vijeće će odbiti zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika ako iskaz te osobe nije u interesu otkrivanja i kaznenog progona drugih pripadnika zločinačke organizacije.

(3) Vijeće može odbiti zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika iz razloga navedenih u članku 41. stavku 1. točki 2. i stavku 2. ovoga Zakona.

(4) Protiv rješenja vijeća Glavni državni odvjetnik može podnijeti žalbu u roku od 48 sati. Vrhovni sud Republike Hrvatske će o žalbi odlučiti u roku od 3 dana.

(5) Ako vijeće zahtjev prihvati rješenjem će:

- 1) dopustiti da se osoba označena u zahtjevu ispita kao svjedok,
- 2) odgovarajućom primjenom odredbe članak 498. Zakona o kaznenom postupku o preinačenju pravomoćne presude bez obnove kaznenog postupka preinačiti pravomoćnu presudu u dijelu odluke o kazni i ublažiti kaznu za najmanje jednu trećinu do najviše dvije trećine izrečene kazne.

(6) Odredba stavka 5. točka 2. ovoga članka neće se primijeniti ako osuđena osoba ispitana kao svjedok nije iznijela sve činjenice i okolnosti iz članka 38. stavka 2. ovoga Zakona ili je dala lažni iskaz.

Članak 44.

Rješenjem kojim prihvaća zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika vijeće će odlučiti da se sa onog dijela glavne rasprave u kaznenom postupku protiv pripadnika zločinačke organizacije u kojem se ispituje krunski svjedok isključi javnost.

Članak 45.

(1) Krunski svjedok koji je dao iskaz u skladu s obvezama iz članka 38. stavka 1. i 2. ovoga Zakona i svjedok iz članka 37. ovoga Zakona, ne može biti progonjen za kazneno djelo iz članka 21. stavka 1. točke 3. do 6. i stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Krunski svjedok i svjedok iz članka 37. ovoga Zakona odgovara za davanje lažnog iskaza.

(3) Ako nije ranije odbacio protiv njega kaznenu prijavu, Glavni državni odvjetnik će izjaviti da protiv krunskog svjedoka odustaje od kaznenog progona najkasnije do pravomoćnog okončanja kaznenog postupka protiv pripadnika zločinačke organizacije.

Članak 46.

Odredbe članka 45. ovoga Zakona neće se primijeniti i državni će odvjetnik nastaviti kazneni progon ili pokrenuti kazneni postupak:

1. ako krunski svjedok nije iznio sve činjenice i okolnosti iz članka 38. stavka 2. ovoga Zakona ili je dao lažni iskaz,
2. ako krunski svjedok prije pravomoćnog okončanja kaznenog postupka počini novo kazneno djelo iz članka 21. i 39. ovoga Zakona,
3. ako je krunski svjedok u roku od dvije godine nakon rješenja iz članka 42. ovoga Zakona, postao pripadnik zločinačke organizacije i u njenim okvirima počinio kazneno djelo iz članka 21. ovoga Zakona.

Članak 47.

(1) Na ispitivanje krunskog svjedoka primjenjuju se odredbe Zakona o kaznenom postupku, osim odredaba članka 286. stavka 1. toga Zakona u odnosu na kaznena djela navedena u članku 21. stavku 1. ovoga Zakona.

(2) Mjere zaštite krunskog svjedoka i njemu bliskih osoba izvan kaznenog postupka provode se prema posebnim propisima.

Članak 48.

(1) Na zahtjev Ravnatelja sudac istrage može protiv osobe za koju postoje osnove sumnje da sama ili zajedno s drugima priprema kaznena djela navedena u članku 21. ovoga Zakona kod kojih razrada plana djelovanja i stupanj njihove povezanosti upućuje na ozbiljnu opasnost po javni poredak, odrediti posebne dokazne radnje, ako policija na drugi način to kazneno djelo ne može otkriti, spriječiti ili dokazati ili bi to bilo skopčano s nerazmjernim teškoćama.

(2) Pisani obrazloženi nalog kojim se mjera određuje i koji sadržava raspoložive podatke o osobi protiv koje se mjera provodi, opis kaznenog djela, način, opseg, mjesto i trajanje mjere koje mora biti primjereno ostvarenju njezinoga cilja, može se tri mjeseca nakon njegova donošenja produljiti za isti rok ako to opravdavaju okolnosti za koje se naknadno saznalo.

(3) Odluku iz stavka 2. ovoga članka donosi vijeće iz članka 34. stavak 1. ovoga Zakona, posebice vodeći računa o tome da li ostvareni cilj određene mjere odgovara stupnju ograničenja osobnih prava građana ili bi se isti rezultati mogli dobiti drugim, blažim izvidnim radnjama i mjerama.

Članak 49.

(1) Čim sazna za vjerojatnost da određena osoba na svojim bankovnim računima prima, drži ili na drugi način posluje sa prihodima ostvarenima kaznenim djelima iz članka 21. ovoga Zakona, a ti su prihodi važni za izvide i istragu tih kaznenih djela ili podliježu prisilnom oduzimanju prema odredbama Kaznenog zakona, Zakona o kaznenom postupku i Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela, Ured će zahtjevom zatražiti od banke dostavljanje podataka o tim računima. Zahtjev sadrži podatke iz članka 56. stavka 1. ovoga Zakona, ali se sredstva, prihodi i imovina ostvareni kaznenim djelima ne moraju označiti u točnoj visini, ako ona još nije potpuno poznata.

(2) Banka je dužna zatražene podatke sadržane u zahtjevu Ureda, dostaviti u roku određenom zahtjevom. Ako banka ne postupi po zahtjevu, Ured će zatražiti da o zahtjevu odluči sudac istrage.

(3) Sudac istrage će odmah po prijemu zahtjeva Ureda odlučiti rješenjem. Rješenje se bez odgode dostavlja Uredu koji protiv rješenja ima pravo podnijeti žalbu u roku od 48 sati.

(4) Sudac istrage može rješenjem obvezati banku da Uredu dostavi podatke o stanju računa osobe iz stavka 1. ovoga članka, prati platni promet na računima određene osobe, te da za vrijeme određeno nalogom o praćenju platnog prometa redovito izvješćuje Ured o transakcijama na računu koji se prati.

(5) Za neizvršavanje rješenja suca istrage odgovorna osoba u banci kaznit će se novčanom kaznom u iznosu do 50.000,00 kuna, a banka novčanom kaznom do 5.000.000,00 kuna. Ako i nakon toga ne izvrši rješenje odgovornoj osobi može se izreći kazna zatvora do izvršenja naloga ili odluke a najdulje mjesec dana. O žalbi protiv rješenja kojim je izrečena novčana kazna ili je određen zatvor, odlučuje vijeće županijskog suda. Žalba protiv rješenja o zatvoru ne zadržava izvršenje rješenja.

(6) Kad je sudac istrage donio rješenje stavka 4. ovoga članka, može na zahtjev Ureda pozvati i ispitati članove tijela banke, dioničare, zaposlenike i sve druge osobe koje imaju pristup povjerljivim podacima, u svrhu prikupljanja obavijesti o okolnostima koje je banka saznala na temelju pružanja usluga i obavljanja poslova s pojedinačnim klijentom.

IV. OSIGURANJE PRISILNOG ODUZIMANJA SREDSTAVA, PRIHODA ILI IMOVINE OSTVARENE KAZNENIM DJELOM

Članak 50.

(1) Odredbama ovoga dijela Zakona uređuje se postupak po kojemu Ured i sudovi prethodnim ili privremenim mjerama (mjere osiguranja) osiguravaju prisilno oduzimanje sredstava, prihoda ili imovine u vezi s kaznenim djelima iz članka 21. ovoga Zakona.

(2) Postupak prema stavku 1. ovoga članka nije kazneni postupak i u njemu se na odgovarajući način primjenjuju odredbe Ovršnog zakona (»Narodne novine«, br. 57/96., 29/99., 173/03., 194/03., 151/04., 88/05. i 67/08.), ako odredbama ovoga Zakona nije što drugo propisano.

(3) Oduzimanje osiguranih sredstava, prihoda ili imovine iz stavka 1. ovoga članka izvršit će se prema odredbama za oduzimanje imovinske koristi u Zakonu o kaznenom postupku.

Članak 51.

Pojedini izrazi upotrijebljeni u ovome dijelu Zakona znače:

1. »sredstvo« – svaki predmet uporabljen ili namijenjen uporabi, na bilo koji način, u cijelosti ili djelomice, pri počinjenju jednog ili više kaznenih djela ili predmet koji je rezultat kaznenog djela,

2. »prihod« – bilo kakvu imovinsku korist pribavljenu kaznenim djelom,

3. »imovina« – nekretnine, imovinska prava, novac te pokretne stvari,

4. »račun« – poslovni oblik prema kojem banka ili neka financijska ustanova obavlja promet novcem ili drugim platežnim sredstvom dopuštajući njegovo polaganje i podizanje za tuđi račun,

5. »predlagatelj« – Ured koji je pokrenuo postupak radi osiguranja sredstva, prihoda ili imovine,

6. »protivnik« – osobu protiv koje se sredstva, prihodi ili imovina osiguravaju u korist državnog proračuna,

7. »predlagatelj« i »protivnik« – u sudskom su postupku »stranke«.

Članak 52.

(1) Postupak osiguranja prisilnog oduzimanja sredstava, prihoda ili imovine iz članka 50. stavka 1. ovoga Zakona vodi, te rješenje o mjeri osiguranja prije započinjanja kaznenog postupka donosi sudac istrage suda iz članka 31. ovoga Zakona. Vijeće od troje sudaca istoga suda odlučuje o žalbi protiv njegovih rješenja.

(2) Za provedbu mjere osiguranja mjesno je nadležan sud koji bi bio mjesno nadležan za provedbu ovrhe.

(3) Nakon započinjanja kaznenog postupka za odlučivanje o produljenju roka na koji je mjera osiguranja bila određena nadležan je sud pred kojim se vodi kazneni postupak. Za odlučivanje u sporovima koji nastanu povodom ovrhe mjesno je nadležan sud provedbe mjere osiguranja.

(4) Ured može predložiti provedbu mjere osiguranja pred drugim stvarno i mjesno nadležnim sudom ako je očito da će se tako lakše provesti postupak ili ako postoje drugi važni razlozi.

Članak 53.

(1) Postupak prisilnog osiguranja oduzimanja sredstva, prihoda ili imovine iz članka 50. stavka 1. ovoga Zakona pokreće Ured po službenoj dužnosti. U postupku se pazi na čast i dostojanstvo protivnika, a javnost je isključena do pravomoćnosti odluke o mjeri osiguranja iz članka 56. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Postupak je hitan i može se pokrenuti prije kaznenog postupka.

(3) U postupku sud poduzima radnje na temelju podnesaka i drugih pisanih akata, održava ročište za donošenje rješenja o oduzimanju ili osiguranju te ostala ročišta kada smatra da je to svrhovito. Izostanak protivnika s ročišta nije smetnja za njegovo održavanje.

(4) Izvan ročišta sud će saslušati stranku kad to smatra potrebnim.

Članak 54.

(1) Prije podnošenja zahtjeva iz članka 56. stavka 1. ovoga Zakona Ured može od građana prikupljati potrebne podatke.

(2) Sporna vrijednost imovine utvrđuje se vještačenjem prema odredbama parničnog postupka o osiguranju dokaza.

(3) Fizička osoba koja drži isprave i dokaze o izvorima stjecanja osobnih dohodaka i prihoda po bilo kojoj osnovi mora ih predati Uredu ako je vjerojatno da bi se na temelju njih moglo identificirati, locirati i kvantificirati bilo koje sredstvo, prihod ili imovina ostvaren ili povezan s kaznenim djelima organiziranog kriminaliteta. Ako tako ne postupi, Ured će od suda zatražiti protiv nje izricanje mjere članka 268. Zakona o kaznenom postupku.

Članak 55.

(1) Sud će na prijedlog Ureda odrediti mjeru osiguranja prisilnog oduzimanja sredstava, prihoda ili imovine ostvarene kaznenim djelom ako utvrdi da:

1. postoje osnove sumnje da je fizička ili pravna osoba počinila kazneno djelo iz članka 21. ovoga Zakona,
2. postoje osnovi sumnje da su ukupna sredstva, prihodi i imovina te osobe stečeni kao imovinska korist od kaznenog djela,
3. vrijednost tih sredstava, prihoda ili imovine prelazi ukupnu svotu od 100.000,00 kuna i
4. postoje osnovi sumnje da će počinitelj kaznenog djela iz članka 21. ovoga Zakona prije započinjanja kaznenog postupka ili u njegovom tijeku onemogućiti ili znatno otežati oduzimanje sredstava, prihoda ili imovine primjenom mjere iz članka 82. stavka 2. KZ.

(2) Kao mjeru osiguranja iz stavka 1. ovoga članka sud može odrediti jednu ili više od mjera iz Ovršnog zakona, a osobito:

1. zabilježbu založnoga prava na nekretnini protivnika ili na pravu uknjiženom na nekretnini,

2. koju od mjera osiguranja pljenidbom nekretnina koje nisu upisane u zemljišne knjige, pljenidbom ili čuvanjem ili upravom nad pokretnim stvarima, novčane tražbine, primanja iz ugovora o radu ili službe te svih drugih imovinskih ili materijalnih prava kao i pljenidbu isprava o dionici i drugih vrijednosnih papira protivnika,

3. zabranu banci ili pravnoj osobi koja obavlja poslove platnoga prometa da protivniku ili trećoj osobi po njegovom nalogu, isplati s njegova računa novčani iznos za koji je određena mjera osiguranja. Taj iznos ne može se prenijeti s toga računa dok zabrana traje.

(3) Mjere osiguranja određuju se u korist Republike Hrvatske ili pravne osobe koju odredi ministar nadležan za pravosuđe.

(4) Bilo koja radnja koju protivnik poduzme protivno određenoj mjeri bez pravnog je učinka.

(5) Ukoliko postoji bojazan da se prisilno oduzimanje prihoda iz članka 49. stavka 1. ovoga Zakona ne bi moglo osigurati ili bi bilo povezano s nerazmjernim poteškoćama, sudac istrage će u nalogu banci izdati zabranu iz stavka 2. točke 3. ovoga članka. Zabrana stupa na snagu izdavanjem naloga i traje do donošenja rješenja o mjeri osiguranja prisilnog oduzimanja sredstava, prihoda ili imovine ostvarene kaznenim djelom iz članka 56. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 56.

(1) Zahtjev Ureda za pokretanje postupka iz članka 44. stavka 1. ovoga Zakona sadrži:

1) kratki činjenični opis kaznenog djela i njegov zakonski naziv,

2) podatke o fizičkoj ili pravnoj osobi u odnosu na koju se zahtjev podnosi,

3) opis sredstava, prihoda ili imovine koje ta fizička ili pravna osoba drži,

4) razloge za uvjerenje o postojanju očitog znatnog nerazmjera između vrijednosti sredstava, prihoda i imovine kojima ta fizička ili pravna osoba raspolaže i vrijednosti nadležnim državnim tijelima prijavljenih osobnih dohodaka i drugih primanja,

5) razloge za sumnju da će protivnik osiguranja onemogućiti ili znatno otežati oduzimanje imovine, sredstava ili prihoda primjenom mjere iz članka 82. stavka 2. KZ.

(2) Sud će u rješenju o određivanju mjere osiguranja odrediti da se mjera osiguranja odnosi i na dio protivnikovih sredstava, prihoda ili imovine za koji predlagatelj učini vjerojatnim da se po bilo kojem pravnom temelju nalaze kod protivnikovog bračnog ili izvanbračnog druga, rođaka u uspravnoj lozi, rođaka u pobočnoj lozi do trećeg stupnja zaključno te srodnika po tazbini do drugog stupnja zaključno i posvojenika i posvojitelja.

(3) Sud će u rješenju o određivanju mjere osiguranja odrediti da se mjera osiguranja odnosi i na dio protivnikovih sredstava, prihoda i imovine za koji predlagatelj učini vjerojatnim da se po bilo kojem pravnom temelju nalazi kod druge fizičke ili pravne osobe, osim ako odredi da ima mjesta primjeni pravila o zaštiti poštenog stjecatelja.

(4) Mjeru osiguranja iz članka 55. ovoga Zakona sud određuje odmah, a najkasnije dvanaest sati nakon primitka zahtjeva predlagatelja. U rješenju kojim se određuje mjera osiguranja sud će označiti vrijednost sredstva odnosno iznos prihoda ili koristi ostvarene kaznenim djelom i vrijeme za koje se ona određuje.

(5) Rješenje ostaje na snazi najdulje do proteka dvadeset i prvog dana nakon njegova donošenja, do odluke o žalbi ili do donošenja odluke kaznenog suda o oduzimanju imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom.

(6) Obrazloženo rješenje o određivanju mjere osiguranja sud će dostaviti protivniku, banci i drugim osobama koje se bave platnim prometom te po potrebi i drugim državnim tijelima.

(7) Danom otvaranja stečajnog postupka nad protivnikom osiguranja vrijednost sredstva ili iznos prihoda ili koristi ostvarene kaznenim djelom određene rješenjem iz stavka 2. ovoga članka smatra se dospjelim iznosom na kojem postoji pravo razlučnog namirenja.

Članak 57.

(1) Najkasnije do proteka roka iz članka 56. stavka 4. ovoga Zakona sud će održati ročište za potvrdu donesenog rješenja. Nedolazak protivnika ne sprječava održanje ročišta.

(2) Nakon saslušanja stranaka, sud će ukinuti ili potvrditi rješenje o mjeri osiguranja.

(3) Sud će ukinuti mjeru osiguranja ako:

1. protivnik učini vjerojatnim da vrijednost sredstava, prihoda ili imovine iz članka 55. stavka 1. točke 3. ne prelazi 100.000,00 kuna,

2. protivnik vjerodostojnim ispravama učini vjerojatnim zakonito podrijetlo svojih izvora sredstava, prihoda ili imovine,

3. protivnik učini vjerojatnim da ne postoji opasnost da će onemogućiti ili znatno otežati oduzimanje imovine, sredstava ili prihoda.

(4) Ako protivnik osiguranja vjerodostojnim ispravama učini vjerojatnim zakonito porijeklo samo dijela svojih izvora sredstava, prihoda ili imovine, sud će ukinuti mjeru osiguranja u odnosu na taj dio sredstava, prihoda ili imovine.

(5) Ako potvrdi rješenje, sud će za rok od šest mjeseci produljiti vrijeme za koje je mjera osiguranja određena, vodeći računa o težini kaznenog djela, opasnosti da bi se bez mjere osiguranja onemogućilo ili znatno otežalo oduzimanje imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom te imovinskim prilikama protivnika kao i osoba koje je on po zakonu dužan uzdržavati.

(6) Ukupno trajanje produljenja ne može iznositi više od godinu dana.

(7) Ako do proteka roka iz članka 51. stavka 4. ovoga Zakona bude pokrenut kazneni postupak, sud će o održavanju ročišta obavijestiti oštećenika i u pozivu ga upoznati s pravom podnošenja imovinskopravnog zahtjeva. Oštećeni može na ročištu predložiti određivanje privremene mjere osiguranja tog zahtjeva prema odredbama koje vrijede za ovršni postupak.

Članak 58.

Protiv rješenja iz članka 56. stavka 2. i članka 57. stavka 2. ovoga Zakona stranke se mogu žaliti u roku od tri dana od donošenja. Ako povodom žalbe protivnika protiv rješenja o mjeri osiguranja iz članka 55. ovoga Zakona sud to rješenje ukine, može izdati nalog pravnoj osobi koja obavlja poslove platnoga prometa da protivniku ili trećoj osobi na temelju naloga protivnika, uskrati s računa isplatu novčanog iznosa za koji je određena privremena mjera.

Članak 59.

Najkasnije tri dana prije isteka vremena na koje je mjera određena, sud će odrediti njezino produljenje ako se nisu promijenile okolnosti pod kojima je mjera određena.

Članak 60.

(1) Sudac će na prijedlog protivnika ukinuti mjere osiguranja ako kazneni postupak protiv protivnika nije pokrenut odnosno započet najkasnije do proteka godine dana od donošenja rješenja o njezinom određivanju.

(2) Rješenje o ukidanju mjere dostavit će se po službenoj dužnosti osobama iz članka 51. točke 7. ovoga Zakona.

(3) Protivnik može u takvom slučaju od predlagatelja zatražiti naknadu štete prema općim propisima.

Članak 61.

(1) Osiguranje sredstava, prihoda ili imovine u vezi s kaznenim djelima iz članka 21. stavka. 1. točke 2. i 3. ovoga Zakona može se u Republici Hrvatskoj odrediti i provesti prema uvjetima propisanim međunarodnim ugovorom i ovim Zakonom.

(2) O zamolnicama stranih sudova odlučuje nadležni sud, a o zamolnicama drugih državnih tijela o davanju obavijesti u svezi prisilnog oduzimanja sredstva, prihoda ili imovine ostvarene kaznenim djelima odlučuje Ravnatelj Ureda.

V. ČUVANJE TAJNOSTI PODATAKA

Članak 62.

(1) Ravnatelj može iz opravdanih razloga u svakom trenutku odrediti da se pojedini predmet za vrijeme kaznenog progona posebno čuva i da sa sadržajem takvog predmeta može biti upoznat samo određeni zamjenik ravnatelja.

(2) Službenici i namještenici zaposleni u Uredu mogu s predmetom iz prethodnog stavka biti upoznati samo onoliko koliko je to potrebno za obavljanje njihovog dijela rada.

(3) O radu drugih osoba na ovakvom predmetu vodi se posebna evidencija koja je propisana Poslovníkom državnog odvjetništva.

(4) Radi zaštite tajnosti Ravnatelj može odrediti da se u upisnicima i drugim evidencijama predmet iz stavka 1. ovoga članka za vrijeme kaznenog progona vodi pod kodnim nazivom.

VI. SREDSTVA ZA RAD

Članak 63.

(1) Sredstva za plaće službenika i namještenika osiguravaju se sukladno zakonu.

(2) Suci koji postupaju u kaznenim predmetima iz članka 21. ovoga Zakona, Ravnatelj i njegovi zamjenici imaju pravo na staž osiguranja u povećanom trajanju, tako da se svakih 12 mjeseci stvarno provedenih na radu računa kao 16 mjeseci staža osiguranja.

Članak 64.

(1) Sredstva za rad Ureda osiguravaju se državnim proračunom Republike Hrvatske prema odredbama Zakona o državnom odvjetništvu.

(2) Osim namjena navedenih u Zakonu o državnom odvjetništvu, sredstva za posebne namjene jesu i:

1. sredstva za naknade stručnim osobama,
2. sredstva za posebne potrebe u kaznenom progonu i postupku,
3. sredstva za troškove postupka.

Članak 65.

Sredstva za potrebnu tehničku opremu i radni prostor osiguravaju se u proračunu.

Članak 66.

Financijsko i materijalno poslovanje Ureda obavlja se na način propisan za državna odvjetništva.

VII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 67.

Posebne propise o zaštiti djelatnika Ureda, zaštiti ostalih mogućih objekata od napada donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Članak 68.

Ministar nadležan za poslove pravosuđa donijet će propise na donošenje kojih je ovlašten ovim Zakonom u roku od šest mjeseci od dana njegova stupanja na snagu.

Ministar unutarnjih poslova će u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti podzakonski propis o ustrojavanju i vođenju evidencije podataka iz članka 25. ovoga Zakona.

Članak 69.

Kazneni postupak pokrenut prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se sukladno članku 574. Zakona o kaznenom postupku (»Narodne novine«, br. 152/08.) i odredbama Zakona o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (»Narodne novine« br. 88/01., 12/02., 33/05., 48/05. i 76/07.).

Članak 70.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (»Narodne novine«, br. 88/01., 12/02., 33/05. i 76/07.).

Članak 71.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama« i stupa na snagu 1. srpnja 2009.

Klasa: 215-01/09-01/04

Zagreb, 30. lipnja 2009.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik
Hrvatskoga sabora
Luka Bebić, v. r.